

Χριστούγεννα.

π. Συμεών Κραγιόπουλος (†).

Ο Θεός έπλασε τον Αδάμ με σκοπό να γίνει όμοιος με τον Θεό, και ο Αδάμ τα έκανε θάλασσα. Το ζήτησε να γίνει όμοιος με τον Θεό αλλά έτσι όπως το ζήτησε, όχι

Απόψε γιορτάζουμε τη Γέννηση του Χριστού, την ενανθρώπησή του Χριστού. Στο γεγονός αυτό φαίνεται η αγάπη του Θεού, η συγχωρητικότητα του Θεού. Δεν απεστράφη ο Θεός τον άνθρωπο, το γένος του Αδάμ, καίτοι είχε πει «η δ' αν ημέρα φάγητε απ' αυτού, θανάτω αποθανείσθε» (Γεν. 2:17). Φυσικά έτσι έγινε, αλλά δεν εγκατέλειψε τον άνθρωπο εκεί στον θάνατό του. Δεν αφήνει εύκολα το δημιούργημά του ο Θεός. Όσα λάθη κι αν κάνει, δεν το αφήνει εύκολα. Όταν εξαντληθεί κάθε ελπίδα, τότε το εγκαταλείπει· κι αλίμονο σ' αυτούς που θα εγκαταλείψει ο Θεός.

Έρχεται λοιπόν ο ίδιος ο Χριστός ως άνθρωπος, για να κάνει πάλι τον άνθρωπο θεό. Θα λέγαμε, η ενέργεια αυτή του Θεού, η πράξη αυτή του Θεού είναι κάτι πολύ πολύ περισσότερο από εκείνο που έκανε την πρώτη φορά. Τότε απλώς έπλασε τον άνθρωπο, τον Αδάμ, και τον κάλεσε ο Θεός

να γίνει όμοιός του. Τώρα ο Θεός γίνεται άνθρωπος, για να κρυφτεί ο άνθρωπος μέσα στον άνθρωπο-Θεό και να γίνει θεός. Όμως και τώρα τα πράγματα δεν μπορούν να δουλέψουν κατά μαγικό τρόπο. Είναι μεγάλη η ευθύνη που φέρει ο άνθρωπος· πολύ μεγάλη. Ο Θεός έκανε τον άνθρωπο ον λογικό, ον με ελευθέρα βούληση, ον που μπορεί να σκεφθεί σοβαρά και να ενεργεί σοβαρά, να υπάρχει υπεύθυνα, να ενεργεί υπεύθυνα, και κάνει μεγάλο λάθος εκείνος ο οποίος ανεύθυνα ζει, πρόχειρα ζει, επιπόλαια ζει, σαν να παίζει με τον Θεό.

Γιατί έγινε άνθρωπος ο Θεός; Για να τον πάρουμε μέσα μας και να γίνουμε ό,τι είναι αυτός. Γιατί ο Χριστός άφησε το μυστήριο αυτό της Θείας Ευχαριστίας και μας είπε να κοινωνούμε του σώματός του και του αίματός του; Ακριβώς για να παίρνουμε μέσα μας τον Χριστό με τη Θεία Κοινωνία. Και φυσικά αυτό θα έχει σαν αποτέλεσμα την κάθαρση του ανθρώπου, τη σωτηρία, τη θέωση του ανθρώπου.

Τι περισσότερο θα ήθελε ο Θεός από μας αυτή την ημέρα, από το να τρέξουμε στην εκκλησία και να σπεύσουμε να πάρουμε το σώμα του και το αίμα του, όπως πολλοί θα το κάνουν; Αλλά πόσοι όμως θα το κάνουν, όπως θέλει ο Θεός; Πόσοι άραγε; Πόσοι άραγε έχουν μελετήσει, έχουν σκεφθεί, τι σημαίνει Θεία Κοινωνία, τι σημαίνει ενανθρώπιση του Χριστού και τι σημαίνει να παίρνουμε αυτόν τον άνθρωπο Χριστό, το σώμα του και το αίμα του μέσα μας;

Πόσοι άραγε το σκέφθηκαν αυτό, το μελέτησαν; Πόσους άραγε συνεπήρε αυτή η αλήθεια; Σε πόσους άραγε επέδρασε αυτή η αλήθεια κατά τρόπο που τους έκανε να μεθύσουν από τη χαρά για τη συγκατάβαση του Θεού, για τη δωρεά αυτή του Θεού, και τους έκανε να αφήσουν τα πάντα, όλα εκείνα τα οποία δεν θέλει ο Θεός, όλα εκείνα τα οποία είναι αντίθετα στο θέλημά του; Να αφήσουν τα πάντα και να υποταχθούν στον Κύριο, στο θέλημά του, στις εντολές του.

Γι' αυτό θα παρακαλέσω πάρα πολύ: απόψε, που γιορτάζουμε αυτό το μεγάλο γεγονός, να σκεφθούμε λίγο τη γέννηση του πρώτου ανθρώπου, του Αδάμ, και πού τον κάλεσε ο Θεός και τι συνέβη. Να σκεφθούμε τη Γέννηση του δεύτερου Αδάμ που είναι ο Χριστός, τι μας προσφέρει ο

Χριστός, τι μας δίνει, πού μας καλεί, αλλά και πώς μας καλεί, και πώς να δεχόμαστε αυτό το οποίο μας προσφέρει. Και μετά να προχωρήσουμε.

**Από το βιβλίο: π. Συμεών Κραγιοπούλου, “Συνάξεις Δωδεκαημέρου”,
Πανόραμα Θεσσαλονίκης, 2016, σελ. 119 (αποσπάσματα).**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>